

РЕШЕНИЕ

№ 3790

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **10893** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ Ж-111/18.09.19г на Сдружение „За земята-достъп до правосъдие“-С. с представляващи И.П. и Г.К. против Решение № ЗД-83/29.08.19г на Гл.Секретар на МОСВ за отказ за предоставяне на общ. информация по т.1,2 и 3 от заявление вх.№ ЗДОИО-4/21.02.19г.

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен, като се моли за отмяната му и задължаване на ответника да предостави отказаната информация.Актът в обж. част е постановен в противоречие с Решение № 4922/12.07.19г по д.№ 4477/19г на АССГ/в сила от 12.07.19г/, с което преписката вече е била връщана на ответника с указания да мотивира оборване презумпцията за наличие на надделяващ общ.интерес и да обсъди точно каква част от представените от дружеството /трето лице/ документи касаят изпълнение на стратегически дейности и мерки за защита на обекта.Видно от мотивите на оспорения акт, указанията на съда не са изпълнени. А те са- да се съобрази при новото произнасяне нормата на чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС като основание за отказ, приложимо обаче само към информация от трето лице, но не и от дър.орган. Видно от Решение № 4/05.02.19г на РИОСВ-П. за предоставяне на достъп до общ.информация, на ТЕЦ „Б. дол“ е било разрешено с писмо на МОСВ изх.№ 26-00-239/14.08.18г пробно горене на RDF отпадъци и/или биомаса за период от 6 месеца, считано от 12.11.18г, което обаче е извън неговото Комплексното разрешение № 45-НЗ/15г.Писмото от МОСВ е адм.акт, с който се прави промяна в Комплексното разрешително.След като исканата информация по т.1,2 и частично по т.3 от заявлението изхожда от дър.орган във връзка с регламентирана процедура,

неприложимо е основанието за отказ по чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС.Предоставената на МОСВ от третото лице информация е предоставена именно във връзка с осъществявания контрол от МОСВ и е нормативно задължение на третото лице да я предостави на органа.Отказаната информация не е производствена и търговска конфиденциална информация, нито създава сериозни предпоставки за икон.вреди за третото лице/както счита органа/.Оспорва се извода на органа, че отказаната информация в цялост представлява търговска тайна по ЗЗТТ.Не е изследвана възможността отказаната информация да се предостави поне частично/като се отдели защитената информация/.Липсва нормативно разписано основание за отказ-свързаност с нац.интереси/на аквато се позовава ответника/. С оглед факта, че ТЕЦ „Б. дол“ е в списъка на стратегическите обекти от нац.значение по см. на ЗЕ и съгл. Постановление № 181/09г на МС, АССГ вече е дал с предходното решение указание да се изследва от ответника каква част от заявената информация засяга стратегически дейности и мерки/не е сторено отново/.Отказаната информация не е и класифицирана информация по ЗЗКИ, като е липсвало основание да се откаже/при наличие на надделяващ общ.интерес/. Съгл. приложимата О. Конвенция-единственото изискване е търсената информация за околната среда да е налична.Достъп до информацията относно емисиите в околната среда, не може да бъде отказван съгл. чл. 20 ал.6 от ЗООС и чл. 4 § 4 от О. конвенция.В съд.заседание адв. Ч. –К. поддържа жалба, не претендира разноси, прави искане на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИ Съдът да изиска от ответника отказаната информация по т.1 и т.3 от заявлението, за да прецени сам дали същата е защитена информация.Сочи се, че информацията по т.2 от заявлението е списък с писма и няма как да представлява изначално търговска или промишлена тайна.В писмени бележки се сочат аналогични доводи.

Ответникът Гл.Секретар на МОСВ се представлява от юрк. Р., която оспорва жалбата, моли за потвърждаване на решението като подробно мотивирано и правилно, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.В писмени бележки се сочи, че при наличието на изричен отказ от третото лице, е издаден мотивирания отказ по трите точки от заявлението, след като ответникът по реда на чл. 35 от АПК е преценил дали е налице общ. интерес.Спазени са указанията на АССГ, като е приложен правилно чл. 20 от ЗООС.Не са повторени мотивите от предходното решение на ответника, а жалбоподателят превратно тълкува и разширява указанията на АССГ.Недобросъвестно е твърдението, че ТЕЦ „Б. дол“ е излязъл извън предмета на Комплексното разрешително.Поисканата информация е чувствителна в цялост и не може да бъде предоставена дори частично, тъй като спекулациите по нейн повод може сериозно да навредят интересите на ТЕЦа.Органът не е посочвал в решението, че отказаната информация е търг.тайна по ЗЗТТ, а само, че е чувствителна и с търговски характер.Голяма част от информацията относно топлоцентралата е достъпна на сайта на МОСВ, но не всяко писмо между МОСВ и дружеството следва да е публично достъпно/преценява се във всеки отделен случай дали да се предостави/. Неправилно е твърдението, че органът следва да анализира каква част от отказаната информация е свързана със стратегическите дейности и мерки на ТЕЦа. По-подробен анализ защо отказаната информация не следва да се предостави, би поставило в риск опазването ѝ. Съдът намира жалбата за допустима, като депозирала в срока и съобразно изискванията на АПК и ЗДОИ, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на АПК и ЗДОИ, от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство и адресат на

акта/. Поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирането на заявление вх.№ ЗДОИО-4/21.02.19г. от Сдружение „За земята-достъп до правосъдие“-С. до М-ра на ОСВ, с искане за предоставяне на достъп до общ. информация, формулирана в 7 точки, представляваща инф-я за околната среда по ЗООС и О. конвенция, която да се предостави по ел.път на посочен имейл адрес, а при невъзможност в тази форма- под формата на копие на техн.носител/диск/, съгл. чл. 26 ал.1 т.3 от ЗДОИ.Заявлението е депозирано и 7те точки са формулирани във връзка с Решение № 4/05.02.19г на Директора на РИОСВ-П. по заявление на С. от 23.01.19г. В т.1 от това Решение за предоставяне на достъп до общ. Информация е посочено, че в момента се извършва пробно изгаряне на отпадъци в ТЕЦ“Б. дол“ въз основа на писмо от МОСВ с изх.№ 26-00-239/14.08.18г за пробно горене на RDF отпадъци и/или биомаса за период от 6 месеца, считано от 12.11.18г. В процесното заявление т.1 представлява искане да се предостави точно това писмо/посочено от РИОСВ-П. като основание за пробното изгаряне./По т.2 от проц. заявление се иска предоставяне на списък с писмата/кореспонденцията/ за периода 23.07.15г/датата на влизане в сила на действащото Комплексно разрешение № 45-НЗ/15г/ - 20.02.19г/датата на проц.заявление/, изходяща и входяща в ТЕЦ „Б. дол“ относно направени искания от ТЕЦа за експериментално използване на биомаса или RDF като гориво.По т.3 от заявлението се искат копия от писмата по списъка от т.2.

Приложена е към заявлението/като доказателство за общ.интерес/ и статия от 05.12.18г от инж. Зарева /публикувана в интернет/ относно това дали ТЕЦ „Б. дол“ има разрешение за горенето на отпадъци , което извършва в момента /писмото от МОСВ е за горене, считано от 12.11.18г, т.е. явно е относимо към статията-бел. на съда/.

Видно от приложено Писмо от 30.08.18г от ИА“ОС“ до сдружението, ТЕЦ [фирма] притежава действащо КР № 45-НЗ/15г, с което е разрешена експлоатацията на Горивна инсталация за производство на ел. енергия и Инсталация за производство на водород/ в което не е включено изгарянето на неопасни отпадъци и биомаса с основното гориво в горивната инсталация за производство на ел.енергия/ , като в момента в ИА“ОС“ тече процедура по издаване на ново КР във връзка с планирана промяна в работата на инсталацията, свързана с оползотворяване на неопасни отпадъци и биомаса, чрез съвместно изгаряне с основното гориво-въглища в горивната инсталация.Заявлението за издаване на ново КР е оповестено за обществен достъп в периода 08.08-08.09.18г./по делото няма данни за издадено ново КР-бел на съда/.

По заявлението е постановено Решение № ЗД-32/26.03.19г на Гл.Секретар на МОСВ, с което се отказва достъп до информацията по т.1-3 от заявлението, а същото в частта по т.4-7 е препратено по компетентност на Директора на РИОСВ-П..Основание за отказа на ответника по т.1-3 от заявлението е, че е направено запитване по чл. 31 ал.2 от ЗДОИ до третото лице/ТЕЦа/ дали е съгласно да бъде предоставена отнасящата се до него информация, като на 20.03.19г е постъпило изрично негово несъгласие.Съгл. чл. 37 ал.2 от ЗДОИ, при такъв изричен отказ на третото лице следва ответникът да прецени дали е налице надделяващ общ.интерес/преценява, че не е и поради това отказва предоставяне на информацията, приемайки обаче, че все пак от нея заявителят ще си състави собствено мнение за дейността на зад.субект/.

Решение № ЗД-32/26.03.19г на Гл.Секретар на МОСВ е обжалвано пред съда, като по него е постановено Решение № 4922/12.07.19г по д.№ 4477/19г на АССГ/в сила от 12.07.19г/, с което преписката се връща на ответника за ново произнасяне относно т.1-3 от заявлението, съобразно дадените указания , а именно: 1/ ограниченията за достъп са предвидени изчерпателно в чл. 20 ал.1-6 от ЗООС и в чл. 4 т.3 и т.4 от О. конвенция/доколкото се касае до информацията относно компоненти на околната среда по чл. 4 вр. чл. 19 от ЗООС, а съгл. чл. 17 от ЗООС всеки има право на достъп, без да доказва интерес;/ 2/ по ЗДОИ е само процедурата, но основанията за отказ за достъп са по спец.закон ЗООС и при новото си произнасяне ответникът следва да посочи основания за отказ по чл. 20 на ЗООС , а не по чл. 37 от ЗДОИ; 3/ ако прецени наличие на предпоставки за отказ по чл. 20 ал.1 от ЗООС, да направи преценка по ал.5 дали е възможно частично предоставяне на информацията; 4/ с оглед изричното несъгласие на третото лице, на осн. чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС отново да направи преценка относно наличието на надделяващ общ.интерес/преодоляващ несъгласието на третото лице/, тъй като Съдът не споделя доводите на ответника за липсата на надделяващ общ.интерес от решението; 5/ да се прецени каква част от представените от третото лице документи не касаят изпълнението на стратегически дейности и мерки за защита на обекта и за тях да бъде предоставена заявената информация; 6/ твърдението на третото лице за наличие на производствена и търговска тайна да се прецени съгл. чл. 20 ал.3 от ЗООС, като се има предвид, че направеното от третото лице общо позоваване на производствена и търговска тайна/без да е било посочено от третото лице - конкретно по кои точки от заявлението и кои конкретни обстоятелства и документи са тайна и по кой закон са тайна/, не може да обуслови отказ по чл. 20 ал.5 и ал.6 от ЗООС; 7/ наличие е презумпция за надделяващ общ.интерес съгл. § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ, като липсата на такъв винаги следва да е мотивирано от ответника съгл. чл. 20 ал.4 вр. ал.5 и 6 от ЗООС.

Решение № 4922/12.07.19г по д.№ 4477/19г на АССГ е постъпило при ответника на 26.07.19г. С писмо от 29.07.19г ответникът е поискал от третото лице, на осн. чл. 31 ал.2 от ЗДОИ вр. чл. 26 ал.1 от ЗООС- да изрази становище по заявлението с оглед постановеното съд.решение.

С писмо от 09.08.19г, ответникът уведомява заявителя, че с оглед необходимостта да се поиска съгласието на трето лице, срокът за произнасяне ще се удължи с 14 дни.

Постъпило е при ответника становище от ТЕЦ „Б. дол“ с вх.№ ЗДОИО-4/15.08.19г/след молба да удължаване на срока/, в което категорично се отказва предоставяне на заявената информация на С. и се твърди, че: 1/ информацията по т.1-3 от заявлението представлява производствена и търговска тайна по см. на § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ, по см. на чл. 20 ал.1, т.2 и т.3 от ЗООС, по см. на § 1 т.9 от ДР на ЗЗК, по см. на чл. 3 и чл.4 от ЗЗТТ; 2/ предоставянето ѝ създава сериозни предпоставки за икономически вреди на дружеството, което е иноватор и прилаганият от него нов технологичен процес е непознат до момента в страната, като предоставянето на публична информация за новия вид горелки, инсталации, компресори, ресивъри за сгъстен въздух, скрептови дозатори, газоборни шахти, транспортни линии и механизъм на изгаряне са идеен проект на фирмата-изпълнител и изнасянето им публично създава предпоставки за нелоялна конкуренция. Тази информация за иновацията дружеството е предоставило само и единствено на МОСВ, РИОСВ и ИА“ОС“, въз основа на нормативно разписано задължение по повод осъществяван контрол от органите или изпълнение на

зад.указания от тях до дружеството; 3/ не е налице нито една от хипотезите на надделяващ общ.интерес по см. на § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ или от лимитативните хипотези на § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ; 4/ заявената информация е такава по чл. 8 ал.1 от ЗДОИ-касае адм.обслужване на дружеството и достъп до нея следва да се откаже; 5/ дружеството ТЕЦ [фирма] е в списъка със стратегически обекти за нац.сигурност на РБ съгл. Постановление на МС № 181/09г, като съгл. чл. 41 ал.2 т.2 от ППЗДАНС дружеството следва да извършва контрол на информационната защита и да отговаря и финансира мерките за защита.Заявената информация не следва да се предоставя, съгл. чл. 6 ал.1 т.5 и 6 от ЗДОИ; 6/ налице е хипотезата на чл. 20 ал.1 т.2, т.3 и т.5 от ЗООС за постановяване на отказ,при наличие на изрично изразено несъгласие.

Издадено е обж. Решение № ЗД-83/29.08.19г на Гл.Секретар на МОСВ за отказ за предоставяне на общ. информация по т.1,2 и 3 от заявление вх.№ ЗДОИО-4/21.02.19г.Решението е връчено на 02.09.19г на сдружението, като жалбата до съда е от 16.09.19г.В него ответникът отново приема, че: 1/ заявената информация е производствена и едновременно търговска конфиденциална информация/в заявената информация се съдържа ноу-хау и технологична информация, която едновременно, като цяло или в точна конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лицата и средите, които обичайно използват такъв вид информация и по отношение на нея са предприети мерки за запазването ѝ като поверителна;/ 2/ информацията в разменената кореспонденция между дружеството и МОСВ съдържа данни и детайли за производствената дейност, методите на управление и действие и др.информация от конфиденциален характер поради икономическото си естество, като за дружеството не е съществувало задължение да я предостави на МОСВ.Споделят се всички аргументи на дружеството в тази връзка, изразени в становището му; 3/ не е налице надделяващ общ. интерес по нито една от хипотезите на § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ /развити са същите доводи като в предходния отказ на ответника, въпреки, че Съдът не ги е споделил в решението си/, като е налице основание за отказ за достъп по чл. 20 ал.1 т.5 вр. чл. 26 ал.1 от ЗООС; 4/ не може да се предостави частичен достъп по см. на чл. 20 ал.5 от ЗООС, тъй като не може да се отдели информация за предоставяне без да се накърни поверителността на останалата информация.

На страните е указана доказ.тежест. Пред Съда, на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИ и по искане на жалбоподателя, ответникът е предоставил/ само за ползване от съда/ документите по т.1 и т.3 от заявлението, като в придружителното писмо /приложено по делото като доказателство/, всъщност се съдържа списък на писмата по т.3 от заявлението.

Съдът, като се запозна със съдържанието на писмо от МОСВ с изх.№ 26-00-239/14.08.18г за пробно горене на RDF отпадъци и/или биомаса за период от 6 месеца, считано от 12.11.18г. /информацията по т.1 от заявлението /, посочено изрично от РИОСВ-П. като акта, въз основа на които се прави пробното изгаряне, намира, че същото представлява единствено и само дадени от МОСВ указания до дружеството относно действаща нормативна уредба и нейното прилагане при заявените от дружеството пробни изпитания в експлоатационни условия.

Съдът, като се запозна с представените от ответника 10 бр. писма /информация по т.3 от заявлението/, установи, че те представляват кореспонденцията между дружеството и МОСВ само и единствено по повод въпросното пробно горене, която е започнала по заявление на дружеството с вх.№ 26-00-1953/07.12.16г на МОСВ.Видно от писмо

изх.№ 26-00-239/03.07.18г на МОСВ до дружеството, предоставената от него информация до този момент /с писма на дружеството от 01.03.18г,07.06.17г, 20.02.17г и 07.12.16г/, е твърде обща и въз основа на нея не може да се прецени изключението по чл. 117 от ЗООС, като в тази връзка следва да се представи техническа информация.Следователно, писмата от дружеството до 01.03.18г вкл. , не съдържат никаква конкретна информация и според самия ответник. В писмата на самия ответник се съдържат само указания по прилагане на нормативната уредба и отстраняване нередовности по заявлението от 07.12.16г. Следват три писма от дружеството - от 27.03.18г, 15.06.18г и 17.07.18г, с предоставена конкретна техн. информация , като въз основа на последното е издадено и финалното писмо от МОСВ с изх.№ 26-00-239/14.08.18г./по т.1 от заявлението/. Следователно, **единствено в трите писма на дружество - от 27.03.18г, 15.06.18г и 17.07.18г, се съдържа някаква техническа информация, която изобщо би могло да бъде предмет на преценка дали е пречка за предоставяне на достъп.**В останалите общо 7 писма /предоставени от ответника по т.3 от заявлението, за които е съставен от него списък , т.е. информацията по т.2 от заявлението /, има единствено заявени намерения от дружеството и указания от ответника/видно и от становището на самия ответник в отговорите му/. **Дали представените 10бр. писма представляват цялата кореспонденция между дружеството и МОСВ относно пробно смесено изгаряне в периода 23.07.15г-20.02.18г /т.е. заявената информация по т.2 и т.3 от заявлението/, не е ясно/липсва изрично твърдение на ответника, че това е цялата информация по т.2 и 3 от заявлението/.**

Съдът намира от правна страна следното:

Обж. Решение е издадено от Директора на Дирекция „ФУ“ в МОСВ, заместващ съгл. заповед № РД-616/07.08.19г на М-ра на ОСВ- Гл.Секретар на МОСВ, за периода23.08-05.09.19г, вкл. с правомощията му по Заповед № РД-65/08.02.18г/относно делегирани правомощия по ЗДОИ/.Поради което Съдът приема, че обж. решение е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му по заместване.Решението е издадено при спазване на писмената форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 от АПК, вкл. фактически и правни основания/отделен е въпросът дали са правилни/.Решението е проц.законосъобразно, като е спазена разписаната в ЗДОИ процедура и правото на защита на дружеството не е била нарушена.

Решението обаче е материално незаконосъобразно, по следните съображения:

Съдът е дал на ответника задължителни указания с Решение № 4922/19г/подробно изброени по-горе/, които обаче са само частично изпълнени от ответника при процесното второ произнасяне по заявлението. Не са изпълнени от ответника следните указания на Съда: 1/ с оглед чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС, отново да се направи преценка относно липсата на надделяващ общ.интерес, тъй като съществува презумпция за надделяващ общ.интерес по § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ , а Съдът не споделя вече изложените доводи на ответника за липсата на такъв /изложените в Решение № ЗД-32/19г/; 2/ да се има предвид, че направеното от третото лице общо позоваване на производствена и търговска тайна/без да е било посочено конкретно по кои точки от заявлението и кои конкретни обстоятелства и документи са тайна /, не може да обуслови отказ по чл. 20 ал.5 и ал.6 от ЗООС; 3/, да направи преценка по ал.5 на чл. 20 от ЗООС- дали е възможно частично предоставяне на информацията, като се прецени каква част от представените от третото лице документи не касаят изпълнението на

стратегически дейности и мерки за защита на обекта и за тях да бъде предоставена заявената информация.

Коментира се по-горе, че **писмото по т.1 от заявлението** съдържа единствено и само указания по приложението на нормативните изисквания във връзка с пробното горене. **Писмото представлява изрично произнасяне на надлежния адм.орган по заявлението на дружеството с вх.№ 26-00-1953/07.12.16г /за разрешаване на пробното горене/,** като видно от Решение № 4/19г на РИОСВ-П., **въз основа на това именно писмо се извършва пробното горене/т.е. няма друг издаден адм.акт по инициращото заявление от 07.12.16г/.** Следователно писмото по т.1 от заявлението е **инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК,** издаден на дружеството, в кръга на компетентността на издателя. Представлява **официална информация по см. на 10 от ЗДОИ,** достъпът до която винаги е свободен. Съгл. **чл. 17 от ЗООС,** всеки може да поиска достъп до наличната информация относно околната среда, без да доказва конкретен интерес. В такъв случай **отказът за достъп следва да е основан с лимитативно и императивно изброените основания по чл. 20 ал.1-6 от ЗООС/съгл. указанията на АССГ от предходното решение/.** Ответникът е приел и за трите точки от заявлението основание за отказ по чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС/ информация, разкриването на която би се отразила неблагоприятно на интересите на трето лице, което е предоставило исканата информация, без да има правно задължение да го направи и без да може такова задължение да му бъде наложено, и когато не е съгласно с предоставянето на информацията/. Писмото по т.1 от заявлението не е представено от дружеството, а представлява акт на адм.орган ,издаден по заявление. За него **изначално не е приложима хипотезата на чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС.Не е налице и никоя от останалите хипотези по чл. 20 от ЗООС,** поради което информацията по т.1 от заявлението следва да се предостави, а **отказът е постановен на неотнормосимо правно основание.**

По делото ответникът вече представи и е приет като доказателство списък с писма по т.3 от заявлението/т.е. **информацията по т.2 от заявлението, ако е пълна, е предоставена от ответника в хода на съд.производство/.** Ако предоставеният пред съда списък с писма е пълен, тогава е **налице оттегляне на обж. решение в частта му по т.2 от заявлението, направено от ответника в хода на съд.производство.** Ако списъкът обаче не е пълен/няма данни за това/, то е налице само частично оттегляне на обж. решение в частта по т.2 от заявлението.Тогава следва да **има изрично изявление на ответника дали представеният списък по делото представлява цялата кореспонденция по т.2 от заявлението** и ако не е – следва да се произнесе изрично относно непредставената по делото част от информацията по т.2 от заявлението/относно представената по делото част е налице оттеглен адм.акт/.

По отношение на информацията **по т.3 от заявлението-** няма данни дали представените от ответника 10 бр. писма /в хода на съд.производство, за ползване само от съда на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИ/ , представляват цялата кореспонденция по т.2 от заявлението. Както бе констатирано по-горе, само в три от представените писма по т.3 от заявлението/изходящи са от дружеството/ изобщо се съдържа техн.информация, която да бъде преценявана с оглед отказ за предоставяне на информацията по т.3 от заявлението. Отказът е постановен на осн. чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС/а не по т.2- производствена или търговска тайна, определена със закон/. **За писмата, изходящи от дър.орган, това правно основание е неотнормосимо изначално, тъй като те не представляват информация, предоставена от дружеството.** За

писмата на дружеството до 01.03.18г /т.е. извън посочените изрично по-горе 3 броя негови писма след тази дата /, също не е налице хипотезата по чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС, тъй като **съдържайки само обща информация**/посочено изрично и от самия ответник в писмото му от 03.07.18г/, **предоставянето им няма как да се отрази неблагоприятно на дружеството.** Що се отнася до трите писма на дружество, съдържащи някаква техн. информация / **от 27.03.18г, 15.06.18г и 17.07.18г**/, те също не биха могли да са предмет на чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС, тъй като информацията в тях дружеството е имало правно задължение да представи - съгл. указанията на органа за отстраняване нередовностите по заявлението им /указания на органа по чл. 30 ал.2 от АПК по същността си/, чрез предоставяне на техн.информация.Дори да се приеме тезата , че дружеството не е имало задължение да представи на органа техн.информация в тези три писма, и изрично възразява срещу предоставянето на достъп до нея, то тогава оставя въпроса дали предоставянето на тази информация би се отразило неблагоприятно на дружеството/в хипотезата на чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС/.Ако това е така, то е следвало дружеството, изпращайки трите писма на органа, съгл. ал. 20 ал.3 от ЗООС да ги обозначи, че съдържат информация по чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС. В писмата на дружеството такова обозначение по чл. 20 ал.3 от ЗООС липсва. Освен това информацията в тях не е дадена във връзка с осъществяван контрол от дър.орган, а като доказателство към заявлението на дружеството/т.е. предоставя се във връзка с инициатирано от самото дружество адм.производство за издаване на инд.адм.акт/. Освен това **ответникът е следвало да прецени наличието на надделяващ общ.интерес/съгл. чл. 20 ал.5 от ЗООС и указанията на АССГ**/, като § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ е **неприложима, доколкото** в случая обж. решение **не е издадено на осн. чл. 20 ал.1 т.2 от ЗООС/производствена или търговска тайна**/. Приложим в случая е § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ, като АССГ е указал вече, че Съдът не споделя доводите на ответника за липсата на надделяващ общ.интерес, изложени в предходното му решение/в проц.решение са идентични/.Настоящият състав намира, че е налице надделяващ общ.интерес по отношение и на трите точки от заявлението, като със заявлението се цели повишаване на прозрачността в дейността и отчетността на МОСВ като субект по чл. 3 от ЗДОИ.Самият ответник сочи в обж.решение, че заявената информация ще послужи на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на МОСВ.В резюме, писмата от дър.орган и особено инд.адм.акт/каквото е писмото по т.1 от заявлението/, изначално не попадат в хипотезата по чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС. В нея не попадат и писмата, които дружеството е било задължено с указание на адм.орган да представи като доказателства към заявлението си от 2016г. Дори да ги е предоставило обаче доброволно и без да има правно задължение, дружеството не ги е обозначило предварително по см. на чл. 20 ал.3 от ЗООС/че има ограничение по чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС/. Дори за тях да е налице основание за отказ по чл. 20 ал.1 т.5 от ЗООС, при преценката по чл. 20 ал.4 от ЗООС се установи, че само в три от писмата има някаква техн. информация и би могло да се прави преценка за частично предоставяне на информацията. Но и за тези три писма е налице надделяващ общ. Интерес по § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ вр. чл. 20 ал.4 от ЗООС, като § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ и неприложим/както и всички аргументи за търговски или производствена тайна/, доколкото обж. отказ е на осн. т.5, а не т.2 от чл. 20 ал.1 от ЗООС.

Решението е постановено и в несъответствие с целта на закона, като се констатира от Съда превратно упражняване на власт от страна на органа, предвид наличието на явно нежелание на органа да се съобрази както с предходното съд.решение, така и с

действаща норм.уредба.

Обж. решение следва да се отмени като материално незаконосъобразно , несъответстващо на целта на закона и издадено при непълно и неточно изпълнение указанията на АССГ, като при новото произнасяне ответникът предостави заявената информация, поради липсата на основания за отказ по чл. 20 от ЗООС за трите точки от заявлението.

При този изход на спора, на жалбоподателя се полагат разноски по чл. 143 ал.1 от АПК, но той не претендира такива.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ЗД-83/29.08.19г на Гл.Секретар на МОСВ за отказ за предоставяне на общ. информация по т.1,2 и 3 от заявление вх.№ ЗДОИО-4/21.02.19г, по жалба вх.№ Ж-111/18.09.19г на Сдружение „За земята-достъп до правосъдие“-С. с представляващи И.П. и Г.К..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Гл.Секретар на МОСВ за ново произнасяне по т.1,2 и 3 от заявление вх.№ ЗДОИО-4/21.02.19г на Сдружение „За земята-достъп до правосъдие“-С., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за произнасяне- 14дневен от постъпване на преписката при ответника, съгл. чл. 28 ал.1 от ЗДОИ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: